

UNDIR FÝRA EYGUM

Hvør er tín yndisyrkjari?

- Mær dámar ógvuliga væl Sylva Plath og Ursula Andkjær Olsen. Ursula er lærari hjá mær beint nú. Eg hevði lisið ymiskt hjá henni, áðrenn eg byrjaði á Rithøvundaskúlanum, og tað er stórt at sleppa at arbeiða so tætt saman við henni nú. Hon hevur útgivið nógv yrkingasøvn, og hon hevur skrivað út frá føstum musikalskum struktutum, sum vit eisini hava arbeitt við á skúlanum.

Hvørjum leingist tú eftir í Nólsoy?

- Øllum. Náttúru, vinfólkum og familju. Eg trívist sera væl í Nólsoy, og har kann eg hugsavna meg um mína skrivning. Eitt skifti sum tannáringur kendist tað eitt sindur trongt, men nú havi eg ikki brúk fyri so nógv meira enn tí, sum er í Nólsoy.

MENNANDI AT FÁA NÓGVAN KRITIKK

21 ára gamla Anna Malan Jógvansdóttir fær á Rithøvundaskúlanum óteljandi meiningar um sín skaldskap. Tað kann stundum kennast hart at fáa so nógvan kritikk, men tað er mennandi, og millum mongu meiningarnar má Anna Malan eisini varðveita sín integritet og stundum standa fast við sítt

Eyðun Klakstein

Hon saknar Nólsoy.

Tað viðurkennir 21 ára gamla Anna Malan Jógvansdóttir, sum er flutt til Keypmannahavnar, har hon nú gongur á rithøvundaskúla.

Unga kvinnan við spennandi og øðrvísi røddini í førøyskum skaldskapi skapar yrkingar við orðum og ferðum ígjøgnum náttúru fram móti einum heimi, har eymleikin vónandi bíðar.

– Tað er øgiliga spennandi at fara á rithøvundaskúla, og tað var tað, sum eg allarmest ynskti mær. Men eg sakni Nólsoy øgiliga nógv. Har er ein annar friður, og eg kann hugsavna meg meira enn her í Keypmannahavn, sigur Anna Malan Jógvansdóttir.

Hon er ein av bert fýra førøyingum, sum er upptiknir á Rithøvundaskúlanum í Keypmannahavn. Í fjør var hon ein av 370 umsøkjarum, og hon endaði millum tey átta, sum sluppu inn á skúlan. Umsøkjarar til Rithøvundaskúlan skulu saman

við umsóknini senda tekst ella tekstir á í mesta lagi 15 síður til skúlan. Tað er frítt at velja tekstslag og innihald. Tá ið lærararnir á skúlanum høvdu gjøgnumgingið tekstirnar, vórðu 10 fólk boðsend til samtalu, har tosað varð um tekstirnar og annað. Anna Malan var ein av teimum, sum slapp til samtalu, og hon varð síðani tikin inn á skúlan.

Samstundis, sum hon kundi fegnast um hetta stóra stigið, varð hon heiðrað, tá ið Mentanarheiðurhøvir Landsins vórðu latnar í januar. Tá fekk Anna Malan Jógvansdóttir virðislønina til ung listafólk.

Skrivaði seg inn

Anna Malan Jógvansdóttir hevur skrivað yrkingar, síðani hon var ung genta, men skrivningin tók veruliga dik á seg, tá ið hon kom eitt sindur upp í tannáringarárin.

– Í fyrstu skrivaði eg í dagbóksformi, og eg skrivaði fyrstu yrkingina, tá eg var 13 ára gomul. Síðani hevur

tað verið upp og niður við skrivningini, men tá eg fór á student, kom verulig gongd á at skriva, sigur Anna Malan Jógvansdóttir.

Hon hevur eisini fingist við aðra list og mentan. Hon hevur málað nógv, og hon hevur eitt nú spælt sjónleik. Men tað er, sum at orðini hava verið í miðdeplinum í hennara listaheimi, og nú hon er farin á

